

Het Sliedrechts dialect

(191)

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging
"Sliedrecht")

WAOTERSNÔÔD 1

Rond deuze tijd van 't jaer mò 'k aaltijd trug denke aan de waotersnôôd van '53. 'k Was zô 'n jaer of elf en zat in d'n hōôgste klas van 't Groenevelde school. 'k Glōôf, dat 'r d'n aevend tevore êên bij de bure jaerig was. Op de raadio hadde me wel gehoord dat 'r zwaer weer op komst was, mor aarg bezurgd wazze we d'r nie om.

Nou weunde me in die tijd in 'n stoepie buitendijks. Toe me naer bed gonge sting 't waoter al wel 'n aerdig stuksie op de wal. Dat beurde in die tijd wel meer. Voor aale zekerhaaid haalde me vaoder mor wel vast de kistplank uit de schuur, want je wis netuurlijk mor nooit.

'k Lag al 'n hortie op bed. Dat bed sting op 't zoldertie dat bove de kaomer en 't keukentjie lag. M'n vaoder en moeder sliepe daer trouwes ok, mor ik mos netuurlijk wel aaltijd vroeger naer bovene. Dien aevend, in de nacht van de laeste januaori op d'n eerste februaori, wier 'k wakker van gebonk beneeje me. Toch wel 'n bietjie nieuwsgierig geworde, kroop 'k m'n bed uit en zag m'n vaoder en moeder haostig bezig met 't omzette van de meubels. Wà ze op konne lichte wier langs 't laddertie naer bovene gesjouwd en wat nie deur 't luik heen kon wier vaailig, hōôg en drōôg, op de taofel gezet. M'n vaoder voelde nog 's aan de kistplank of aales goed op z'n plek zat en m'n moeder rolde 't klêêd op in de kaomermet de mooie spulle. In dat kaomertie mogge me allêên 's zondas mor komme. 'k Voelde wel aan dat 't mêênes was, mor waogde 't niet om van 't zoldertie af te gaon, 'k zou ommers allêên mor in de weeg lôôpe.....

Gammel huisie

Nou wazze me in die tijd, toen 't verschil tusse hōôg en lêêg waoter nog veul grōôter was as nou, heus wel wà gewend. Mor dat 't waoter nie ging zakke zōas gewoon, dat was wel aarg raor. Nog gekker was, dat 'r nog extrao overheene kwam. Laeter zou 'k op school lere, dà ze dat springvloed noemde. Van slaepe kwam zōdoende niks meer. Eerlijk gezeed was 't voor 'n jonchie vā mijn leeftijd best wel spannend en aal gevaer zag ie d'r echt nie van in. Laeter besefte je netuurlijk wel in waffere toestand je gezete had. 'n Gammel êênstêêns huisie, je vaoder die aale moeite dee om 't waoter d'r mor uit te houwe. 't Hōôge waoter dat aal mor hōôger op kwam zette. D'n druk op de buitemure die aals mor grōôter wier.....Mor goed dà je op dat moment nie besefte wat 'r hà kanne beure!

Op 't lest was 't voor m'n ouweloi nie meer mogelijk om de boel tege te houwe. De kistplank bij d'n deur hieuw 't dan nog wel, mor 't waoter was zō hōôg gestege, dat 't over 't raomkezijn naer binnene kwam strōôme. Meschie was dat onze redding wel, want de mure motte bekant wel op instorte gestaon hebbe. D'r was gēên houwe meer aan en 't duurde dan ok nie lang meer of 't waoter sting in 't keukentjie en in de kaomer eve hōôg as buite.

'k Zie nog ons theemeubel op de taofel staon. Veul hielp 't aamel niet, want zelfs de taofel ging nog koppie onder. Nog nooit vā me leve hà 'k zō 'n zōôichie gezien. Want nou hē 'k nog gēên êêns verteld dà Piet de Koleboer aaltijd mè z'n vrachtwaogentjie deur onze stoep ree naer z'n opslagplaets achterin de stoep. Je zel ie wel in kanne denke, dat de kleur van 't revierwaoter nōu nog haailig is vergeleke met 't roetzwarte waoter dat toen ons huisie voor enkele ure veranderde in 'n overdekt zwembad met zwart waoter.

Geharrewar

Nou kà je d'r achteraf netuurlijk wel smaakelijk om lache, mor m'n vaoder en moeder hadden 't op dat moment hêêmel nie brêêd. Ze konne , net as ik dee, de revaozie vanaf 't zoldertie aan gaon zitte kijke. M'n vaoder was zeker ok moedelôôs geworde, of zou die gezien hebbe dat 't tij keerde? In elk geval gaf tie ons 't commando om naer bed te gaon en te gaon slaepe. Toe 't licht uitgong was t'r niks meer te zien en allêên 't loeie van de sturm en 't klotse van de golleve herinnerde me aan aales wat 'r die nacht gebeurd was. M'n vaoder en moeder wazze bepaold ok uitgeput van aal dat geharrewar, want al gaauw hoorde ik, wonder bove wonder, 'n hard gesnurk. 'k Trok de dekes over m'n hôôd en sliep ok al gaauw.....

Dijkdeurbraok

't Eerste wà 'k me van de volgende ochend kan herinnere is 't geklop en geroep van 'n buurman bij de deur. 't Gong over 'n dijk, die bij de Kaoi deurgebroke zou zijn. Dat was gêên êêns zô wijd bij ons vandaen. M'n vaoder hoorden 't aan, draaide z'n aaige nog 's om en sliep weer vedder. Hij hà deur aales wà me deurstaon hadde zeker nie deur, hoe grôôt de ramp was, die ons land op dien eerste dag in februaori 1953 getroffe had. Dat aales zou pas laeter tot ons deurdringe, toen de uurties slaep ingehaold wazze en de rotzooi beneeje nog 's bekeke was.

(Wordt vervolgd)

Onze hartelijke dank aan de inzender van dit ooggetuigeverslag.

Reakties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel. 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel. 15368.